

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 202

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

4 sierpnia 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 695/2010 z dnia 3 sierpnia 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 696/2010 z dnia 3 sierpnia 2010 r. zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywózowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10 3

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2010/430/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. ustanawiająca europejską sieć niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia 5

2010/431/WPZiB:

★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EULEX/1/2010 z dnia 27 lipca 2010 r. dotycząca mianowania szefa misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO 10

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2010/432/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 28 lipca 2010 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507x59122 (DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (*notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5131*)⁽¹⁾.... 11

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Rady 2010/412/UE z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu z Unii Europejskiej do Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów finansowych do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów (Dz.U. L 195 z 27.7.2010) 16

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 695/2010

z dnia 3 sierpnia 2010 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 sierpnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	27,7
	TR	41,0
	ZZ	34,4
0707 00 05	TR	72,9
	ZZ	72,9
0709 90 70	TR	96,4
	ZZ	96,4
0805 50 10	AR	103,9
	UY	71,5
	ZA	96,7
	ZZ	90,7
0806 10 10	CL	129,8
	EG	141,2
	IL	126,4
	MA	158,1
	TR	144,5
	ZA	98,7
	ZZ	133,1
0808 10 80	AR	84,5
	BR	68,2
	CL	96,3
	CN	72,4
	NZ	94,1
	US	87,0
	UY	112,9
	ZA	90,7
	ZZ	88,3
0808 20 50	AR	68,6
	CL	183,9
	CN	93,7
	ZA	97,5
	ZZ	110,9
0809 20 95	TR	240,1
	ZZ	240,1
0809 30	TR	170,8
	ZZ	170,8
0809 40 05	BA	62,1
	IL	168,2
	XS	70,3
	ZZ	100,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 696/2010**z dnia 3 sierpnia 2010 r.****zmieniające ceny reprezentatywne oraz kwoty dodatkowych należności przywozowych w odniesieniu do niektórych produktów w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 877/2009 na rok gospodarczy 2009/10**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwoty cen reprezentatywnych oraz dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru

surowego oraz niektórych syropów zostały ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2009 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 694/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006 dane, którymi dysponuje obecnie Komisja, stanowią podstawę do korekty wymienionych kwot,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności celne mające zastosowanie w ramach przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone na rok gospodarczy 2009/10 rozporządzeniem (WE) nr 877/2009, zostają zmienione zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 4 sierpnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 sierpnia 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 28.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione kwoty cen reprezentatywnych i dodatkowych należności celnych przywózowych dla cukru białego, cukru surowego oraz produktów objętych kodem CN 1702 90 95, obowiązujące od dnia 4 sierpnia 2010 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	44,37	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	44,37	1,59
1701 12 10 ⁽¹⁾	44,37	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	44,37	1,30
1701 91 00 ⁽²⁾	43,75	4,34
1701 99 10 ⁽²⁾	43,75	1,21
1701 99 90 ⁽²⁾	43,75	1,21
1702 90 95 ⁽³⁾	0,44	0,25

⁽¹⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt III załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Stawka dla jakości standardowej określonej w pkt II załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽³⁾ Stawka dla zawartości sacharozy wynoszącej 1 %.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2010/430/WPZiB

z dnia 26 lipca 2010 r.

ustanawiająca europejską sieć niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią BMR UE”). Rozdział III strategii zawiera wykaz środków, które należy podjąć zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać rozprzestrzenianie tego rodzaju broni.
- (2) Unia aktywnie realizuje strategię BMR UE i wprowadza w życie środki wymienione w jej rozdziale III, takie jak rozwój koniecznych struktur wewnątrz Unii.
- (3) Dnia 8 grudnia 2008 r. Rada przyjęła konkluzje Rady oraz dokument zatytułowany „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia” (zwany dalej „Nowe kierunki działań”), w którym stwierdzono, że rozprzestrzenianie BMR nadal stanowi jedno z największych wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa oraz że polityka nieprolifacji jest podstawowym elementem Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa.
- (4) W Nowych kierunkach działań Rada wzywa właściwe składy i organy Rady, Komisję, inne instytucje i państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań w następstwie tego dokumentu, tak by zrealizować jego założenia do końca 2010 r.
- (5) W Nowych kierunkach działań Rada podkreśla, że działania Unii na rzecz zapobiegania proliferacji mogą zyskać na wsparciu oferowanym przez pozarządową sieć na rzecz nieprolifacji, skupiającą instytucje zajmujące się polityką zagraniczną i ośrodki badawcze specjalizujące się w dziedzinach strategicznych dla Unii, jednocześnie korzystając z przydatnych, już istniejących sieci. Sieć taką można rozszerzyć na instytucje w państwach trzecich, z którymi Unia prowadzi konkretny dialog w związku z nieprolifacją.

- (6) W dniach 15–16 grudnia 2005 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi (zwaną dalej „strategią BSiL UE”), która przedstawia wytyczne działań Unii w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL). W strategii BSiL UE stwierdzono, że nielegalny handel i nadmierne gromadzenie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni poważnie zagraża międzynarodowemu pokojowi i bezpieczeństwu.

- (7) Wśród celów strategii BSiL UE znajduje się potrzeba promowania skutecznego multilateralizmu, który przyczyni się do wypracowania mechanizmów – międzynarodowych, regionalnych lub w ramach Unii i jej państw członkowskich – służących zwalczaniu dostarczania i destabilizacji rozprzestrzeniania BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby dokonać wkładu w ulepszoną realizację strategii BMR UE, która opiera się na zasadach skutecznego multilateralizmu, zapobiegania i współpracy z krajami trzecimi, niniejszym ustanawia się sieć niezależnych europejskich ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifacją, służących propagowaniu następujących celów:

- a) wspieranie, w ramach społeczeństw obywatelskich, a w szczególności wśród ekspertów, badaczy i pracowników naukowych, dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem oraz długoterminowych rozmów na temat środków służących zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia;
- b) zapewnienie osobom uczestniczącym w pracach odpowiednich organów przygotowawczych Rady możliwości konsultacji z siecią w kwestiach związanych z nieprolifacją oraz umożliwienie przedstawicielom państw członkowskich uczestniczenia w posiedzeniach sieci pod przewodnictwem przedstawiciela Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP);
- c) ustanowienie przydatnego etapu pośredniego dla działań na rzecz nieprolifacji prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową, w szczególności przez dostarczenie przedstawicielowi WP sprawozdania lub zaleceń;

d) przyczynienie się do zwiększenia w krajach trzecich wiedzy o wyzwaniach związanych z proliferacją oraz o potrzebie współpracy z Unią w kontekście forów wielostronnych, w szczególności z Organizacją Narodów Zjednoczonych, aby zapobiegać programom proliferacyjnym budzącym niepokój na całym świecie, jak również powstrzymywać, blokować oraz, tam gdzie jest to możliwe, eliminować takie programy.

2. W świetle strategii BSiL UE zakres działalności proponowanej sieci niezależnych europejskich ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją nie może być ograniczony do zagadnień związanych z zagrożeniami wynikłymi z rozprzestrzeniania BMR, ale obejmuje również kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym z BSiL. Włączenie kwestii broni konwencjonalnej do obszaru działalności tej sieci stworzy doskonałe narzędzie prowadzenia dialogu i przedstawiania zaleceń dotyczących działań Unii w tej dziedzinie w ramach realizacji strategii BSiL UE oraz polityki Unii w zakresie broni konwencjonalnej.

3. W tym kontekście projekty wspierane przez Unię obejmują następujące konkretne działania:

- a) dostarczenie zasobów służących do organizacji posiedzenia początkowego oraz dorocznej konferencji, z myślą o dostarczeniu sprawozdania lub zaleceń przedstawicielowi WP;
- b) dostarczenie środków finansowych i technicznych służących do stworzenia platformy internetowej, aby ułatwić kontakty i pobudzić dialog w sprawie badań prowadzony przez sieć ośrodków analitycznych analizujących kwestie związane z BMR oraz bronią konwencjonalną, w tym BSiL.

Szczegółowy opis wspomnianych projektów jest przedstawiony w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada WP.

2. Realizację techniczną projektów, o których mowa w art. 1 ust. 3, przeprowadzi Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji, którego podstawą są Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (La Fondation pour la Recherche Stratégique (FRS)), Frankfurcki Instytut Badań nad Pokojem (the Peace Research Institute Frankfurt (HSFK/PRIF)), Międzynarodowy Instytut Badań Strategicznych (the International Institute for Strategic Studies (IISS)) oraz Sztokholmski Międzynarodowy Instytut Badań nad Pokojem (the Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI)).

Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji wykonuje swoje zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP zawiera z konsorcjum niezbędne porozumienia.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia dla realizacji projektów, o których mowa w art. 1 ust. 3, wynosi 2 182 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera umowę o finansowaniu z Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji. Umowa ta zobowiązuje konsorcjum do zadbania o to, aby wkład UE był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dokłada starań, aby umowę o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, zawarto możliwie szybko po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach w tym procesie oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez Konsorcjum UE ds. Nieproliferaacji. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.

2. Komisja składa sprawozdania dotyczące aspektów finansowych projektów, o których mowa w art. 1 ust. 3.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy od dnia zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3.

Wygasa ona jednak 6 miesięcy po jej wejściu w życie, jeżeli umowa o finansowaniu nie została do tego czasu zawarta.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

EUROPEJSKA SIEĆ NIEZALEŻNYCH OŚRODKÓW ANALITYCZNYCH ZAJMUJĄCYCH SIĘ NIEPROLIFERACJĄ, WSPIERAJĄCYCH REALIZACJĘ STRATEGII UE PRZECIW ROZPRZESTRZENIANIU BRONI MASOWEGO RAŻENIA (STRATEGIA BMR UE)**1. Cele**

Niniejsza decyzja ma na celu wprowadzenie w życie zalecenia dotyczącego polityki przedstawionego przez Radę dnia 8 grudnia 2008 r. w dokumencie zatytułowanym „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia”. Zgodnie z tym dokumentem działania Unii na rzecz zapobiegania proliferacji mogą zyskać na wsparciu oferowanym przez pozarządową sieć na rzecz nieprolifracji, skupiającą instytucje zajmujące się polityką zagraniczną i ośrodki badawcze specjalizujące się w dziedzinach strategicznych dla Unii, jednocześnie korzystając z przydatnych, już istniejących sieci. Sieć taką można rozszerzyć na instytucje w państwach trzecich, z którymi Unia prowadzi konkretny dialog w związku z nieprolifracją.

Celem tej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją byłoby wspieranie, w ramach społeczeństw obywatelskich, a w szczególności wśród ekspertów, badaczy i pracowników naukowych, dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem oraz długoterminowych rozmów na temat środków służących zwalczaniu rozprzestrzeniania broni masowego rażenia (BMR) i systemów jej przenoszenia. Będzie ona stanowiła przydatny etap pośredni dla działań na rzecz nieprolifracji prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową.

Prace sieci zostaną poszerzone o kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym bronią strzelecką i lekką (BSiL), obejmując środki gwarantujące ciągłą realizację strategii Unii zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi („strategia BSiL UE”). Sieć pomoże rozwinąć nowe aspekty działalności Unii, aby objąć zarówno prewencyjny, jak i reaktywny wymiar kwestii bezpieczeństwa związanych z bronią konwencjonalną, w tym nielegalny handel i nadmierne gromadzenie BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, co zostało przewidziane w strategii BSiL UE. Zapobieganie nielegalnemu i nieregulowanemu handlowi bronią konwencjonalną, w tym BSiL, również zostało uznane jako priorytet Unii w ramach traktatu o handlu bronią.

Sieć ta mogłaby przyczynić się w krajach trzecich do poszerzenia wiedzy o wyzwaniach związanych z rozprzestrzenianiem BMR i bronią konwencjonalną, w tym o nielegalnym handlu i nadmiernym gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, jak również o potrzebie współpracy z Unią w kontekście forów wielostronnych, w szczególności Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby zapobiegać programom proliferacyjnym budzącym niepokój na całym świecie oraz nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, jak również powstrzymywać, blokować oraz, tam gdzie jest to możliwe, eliminować takie programy, handel i gromadzenie.

Unia pragnie wesprzeć tę sieć w sposób następujący:

- przez zorganizowanie posiedzenia początkowego oraz dorocznej konferencji, z myślą o dostarczeniu sprawozdania lub zaleceń przedstawicielowi Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP),
- przez stworzenie platformy internetowej, aby ułatwić kontakty i pobudzić dialog w sprawie badań prowadzony przez sieć ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją.

2. Organizacja sieci

Sieć będzie otwarta dla wszystkich odnośnych unijnych instytutów badawczych i ośrodków analitycznych oraz w pełni szanować różnorodność opinii w Unii.

Sieć będzie ułatwiać kontakty między ekspertami pozarządowymi, przedstawicielami państw członkowskich i instytucjami Unii. Sieć będzie gotowa do współpracy z podmiotami pozarządowymi z krajów trzecich zgodnie ze strategiami dotyczącymi BMR UE i BSiL, których podstawą są koncepcje multilateralizmu i współpracy międzynarodowej. Mandat sieci będzie obejmował nierozprzestrzenianie BMR, metod jej przenoszenia, jak również kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym BSiL.

Sieci będzie przewodniczył WP zgodnie z wytycznymi zdefiniowanymi w ramach centrum monitorującego BMR w odniesieniu do środków nieprolifracji. Osoby uczestniczące w pracach odpowiednich organów przygotowawczych Rady (CODUN/CONOP/COARM itd.) będą mogły sprawdzać w sieci kwestie związane z nieprolifracją i bronią konwencjonalną, w tym BSiL, a jej przedstawiciele będą mogli uczestniczyć w posiedzeniach w ramach sieci. Posiedzenia sieci mogą być organizowane bezpośrednio przed posiedzeniami grup roboczych lub bezpośrednio po nich, o ile będzie to wykonalne.

Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji, którego podstawą są FRS, HSKF/PRIF, IISS oraz SIPRI, będzie odpowiedzialne za zarządzanie projektem, w ścisłej współpracy z przedstawicielem WP.

Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji – po konsultacjach z przedstawicielem WP i państwami członkowskimi – będzie zapraszać uczestników wyspecjalizowanych w kwestiach nieprolifracji i broni konwencjonalnej na posiedzenie początkowe oraz doroczną konferencję. Wiedza fachowa uczestników musi zostać potwierdzona serią ich publikacji lub innymi działaniami badawczymi w dziedzinie nierozprzestrzeniania BMR i kwestii związanych z bronią konwencjonalną.

3. Opis projektów

3.1. Projekt 1: Zorganizowanie posiedzenia początkowego oraz dorocznej konferencji wraz ze sprawozdaniem i zaleceniami

3.1.1. Cel projektu

Celem posiedzenia początkowego jest założenie sieci niezależnych europejskich ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją z siedzibą w Unii. Na posiedzeniu początkowym, pod przewodnictwem WP, zorganizowana zostanie działalność sieci i przygotowana doroczna konferencja z myślą o dostarczeniu sprawozdania lub zaleceń przedstawicielowi WP.

Na dorocznej konferencji typu Carnegie poświęconej nieprolifracji, z uczestnictwem ekspertów rządowych i niezależnych ośrodków analitycznych z Unii i krajów trzecich, byłyby omawiane i określone następne działania służące zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia, jak również wyzwania związane z bronią konwencjonalną, w tym przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Doroczna konferencja mogłaby być podzielona na bloki tematyczne oraz końcową sesję plenarną pod przewodnictwem przedstawiciela WP.

Doroczna konferencja będzie podstawą do przygotowania przeznaczonego dla przedstawiciela WP sprawozdania dotyczącego polityki wraz z zestawem zaleceń ukierunkowanych na działania. Sprawozdanie byłoby rozprowadzone w odnośnych instytucjach Unii oraz państwach członkowskich i udostępnione w Internecie.

3.1.2. Wyniki projektu

- Określenie metody działania sieci niezależnych europejskich ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją,
- zorganizowanie dużej europejskiej konferencji poświęconej nieprolifracji, która byłaby głównym forum do propagowania strategicznych dyskusji nad środkami zwalczania rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia oraz do sprostania wyzwaniom związanym z bronią konwencjonalną, w tym nad przeciwdziałaniem nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni,
- przedstawienie sprawozdania dotyczącego polityki lub zaleceń ukierunkowanych na działania, które ugruntowałyby realizację strategii BMR UE i BSiL oraz stanowiłyby przydatny etap pośredni dla działań na rzecz nieprolifracji prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową,
- zwiększenie świadomości i poziomu wiedzy instytucji Unii, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i krajów trzecich w związku z zagrożeniami związanymi z BMR i środkami jej przenoszenia, co umożliwi im lepsze planowanie.

3.1.3. Opis projektu

Projekt przewiduje zorganizowanie dwóch posiedzeń początkowych, dwóch dorocznych konferencji oraz przygotowanie dwóch sprawozdań lub zaleceń:

- posiedzenie początkowe z udziałem do 50 niezależnych ośrodków analitycznych z Unii, wyspecjalizowanych w kwestiach nieprolifracji i broni konwencjonalnej, w tym BSiL,
- doroczna konferencja z udziałem ekspertów rządowych i do 200 niezależnych ośrodków analitycznych z Unii i państw trzecich, wyspecjalizowanych w kwestiach nieprolifracji i broni konwencjonalnej, w tym BSiL,
- sprawozdanie dotyczące polityki lub zalecenia ukierunkowane na działania, które pobudziłyby realizację strategii BMR UE i BSiL.

3.2. Projekt 2: Stworzenie platformy internetowej

3.2.1. Cel projektu

Stworzenie strony internetowej ułatwi kontakty między sesjami i posiedzeniami sieci i pobudzi dialog w sprawie badań prowadzony przez sieć ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją. Instytucje Unii i państwa członkowskie również mogłyby skorzystać ze specjalnej strony internetowej, za pośrednictwem której uczestnicy sieci mogliby swobodnie wymieniać się informacjami, ideami oraz publikować swoje analizy dotyczące nierozprzestrzeniania BMR i środków jej przenoszenia oraz kwestii broni konwencjonalnej, w tym BSiL. Stronie internetowej mogłoby towarzyszyć elektroniczny biuletyn.

Projekt ten będzie obejmował dalsze działania prowadzone *on-line* oraz stworzy możliwości dla badań europejskich. Przyczyni się do skutecznego rozpowszechniania wyników badań wśród osób z ośrodków analitycznych oraz w kołach rządowych. To z kolei doprowadzi do lepszego przewidywania i poszerzenia wiedzy co do zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem BMR i środków jej przenoszenia, jak również broni konwencjonalnej, w tym z nielegalnym handlem i nadmiernym gromadzeniem BSIL i amunicji do tych rodzajów broni.

3.2.2. Wyniki projektu

- Ustanowienie platformy, za pośrednictwem której ośrodki analityczne zajmujące się nieprolifacją mogą prowadzić niezależną wymianę poglądów i analiz dotyczących rozprzestrzeniania BMR i kwestii broni konwencjonalnej, w tym BSIL,
- propagowanie lepszego zrozumienia przez społeczeństwo obywatelskie strategii BMR UE i BSIL oraz pośredniczenie między Unią a siecią ośrodków analitycznych,
- umożliwienie darmowego pobierania dokumentów z posiedzeń sieci oraz dokumentów pochodzących z niezależnych ośrodków analitycznych, których życzeniem może być nieodpłatne udostępnienie swoich wyników badań,
- zwiększenie świadomości i poziomu wiedzy instytucji Unii, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i krajów trzecich w związku z zagrożeniami związanymi z bronią konwencjonalną, BMR i środkami jej przenoszenia, co umożliwi im lepsze planowanie.

3.2.3. Opis projektu

Można przeanalizować wykorzystanie technologii typu sieci społeczne, o ile jest to wykonalne i wskazane, tak aby obniżyć koszty i umożliwić aktywną komunikację i wymianę informacji *on-line* między uczestnikami sieci w znanym im środowisku. Konsorcjum UE ds. Nieprolifacji, któremu powierzono ten projekt, odpowiadałoby za umieszczenie tej strony internetowej na serwerze, jej projekt oraz serwis techniczny. Konsorcjum zorganizowałoby podstawowe szkolenia dotyczące tej strony, przeznaczone dla przedstawiciela WP i odpowiednie grupy robocze Rady.

4. Czas

Całkowity przybliżony szacowany czas realizacji projektów wynosi 36 miesięcy.

5. Beneficjenci

5.1. Beneficjenci bezpośredni

Rozprzestrzenianie BMR – zarówno przez państwa, jak i przez terrorystów – zostało określone w europejskiej strategii bezpieczeństwa oraz w strategii BMR UE jako największe potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa Unii. W strategii BSIL UE również stwierdzono, że nielegalny handel i nadmierne gromadzenie BSIL i amunicji do tych rodzajów broni poważnie zagraża międzynarodowemu pokojowi i bezpieczeństwu. Proponowane projekty służą celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz przyczyniają się do osiągnięcia celów strategicznych zawartych w europejskiej strategii bezpieczeństwa.

5.2. Beneficjenci pośredni

Beneficjenci pośredni tego projektu to:

- a) niezależne ośrodki analityczne z Unii i krajów trzecich wyspecjalizowane w kwestiach nieprolifacji i broni konwencjonalnej, w tym BSIL;
- b) instytucje Unii;
- c) państwa członkowskie;
- d) kraje trzecie.

6. Uczestniczące strony trzecie

Projekty będą finansowane w całości na podstawie niniejszej decyzji. Eksperti z sieci mogą być uważani za uczestniczące strony trzecie. Będą oni pracować zgodnie ze swoimi standardowymi zasadami.

7. Aspekty proceduralne, koordynacja i Komitet Sterujący

W skład Komitetu Sterującego będą wchodzić przedstawiciel WP oraz jednostki realizującej projekt, o których mowa w ust. 8. Komitet Sterujący będzie regularnie dokonywać przeglądu realizacji decyzji Rady, co najmniej co sześć miesięcy, w tym przy pomocy elektronicznych środków łączności.

8. Jednostka realizująca projekt

Realizację techniczną decyzji Rady powierza się Konsorcjum UE ds. Nieprolifacji, które będzie wykonywać swoje zadanie pod kontrolą WP. Prowadząc swe działania, konsorcjum będzie w odpowiednich przypadkach współpracować z WP, jak również z państwami członkowskimi, innymi państwami stronami i organizacjami międzynarodowymi.

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EULEX/1/2010**z dnia 27 lipca 2010 r.****dotycząca mianowania szefa misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO****(2010/431/WPZiB)**

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/124/WPZiB z dnia 4 lutego 2008 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 lutego 2008 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2008/124/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO (zwanej dalej „EULEX KOSOVO”).
- (2) W dniu 8 czerwca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/322/WPZiB ⁽²⁾ przedłużającą czas trwania misji EULEX KOSOVO do dnia 14 czerwca 2012 r.
- (3) Zgodnie z art. 12 ust. 2 wspólnego działania 2008/124/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa jest upoważniony, zgodnie z art. 38 Traktatu, do podejmowania stosownych decyzji do celów sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego nad misją EULEX KOSOVO, w tym decyzji w sprawie mianowania szefa misji,

Artykuł 1

Xavier BOUT DE MARNHAC zostaje niniejszym mianowany szefem misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO, ze skutkiem od dnia 15 października 2010 r.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EULEX/1/2008 z dnia 7 lutego 2008 r. dotyczącą mianowania szefa misji Unii Europejskiej w zakresie praworządności w Kosowie, EULEX KOSOVO ⁽³⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 14 października 2011 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2010 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa
W. STEVENS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 92.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 11.6.2010, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2008, s. 99.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 28 lipca 2010 r.

zezwalająca na wprowadzenie do obrotu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507x59122 (DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 5131)

(Jedynie teksty w języku angielskim, francuskim i niderlandzkim są autentyczne)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/432/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 maja 2005 r. przedsiębiorstwo Dow Agro-Sciences Europe zwróciło się w imieniu Dow Agro-Sciences Europe i Pioneer Overseas Corporation, zgodnie z art. 5 i art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, do właściwych organów Królestwa Niderlandów z wnioskiem o wprowadzenie do obrotu żywności, składników żywności i pasz zawierających genetycznie zmodyfikowaną kukurydzę 1507x59122, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych („wniosek”).
- (2) Wniosek odnosi się również do wprowadzenia do obrotu produktów innych niż żywność i pasza, zawierających kukurydzę 1507x59122 lub składających się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy. Dlatego też do wniosku, zgodnie z art. 5 ust. 5 i art. 17 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, załączono dane i informacje wymagane na podstawie załączników III i IV do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾, a także informacje i ustalenia dotyczące oceny ryzyka przeprowadzonej według zasad określonych w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE. Wniosek zawiera również plan monitorowania skutków dla środowiska zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.
- (3) W dniu 6 maja 2009 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („EFSA”) wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 6 i 18 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Uznał on, że kukurydza 1507x59122 jest równie bezpieczna jak jej niezmodyfikowany genetycznie odpowiednik pod

względem potencjalnego wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt lub na środowisko. W związku z tym Urząd stwierdził, że jest mało prawdopodobne, by wprowadzenie do obrotu produktów zawierających kukurydzę 1507x59122, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych zgodnie z opisem we wniosku („produkty”) miało negatywny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko w kontekście zamierzonych zastosowań produktów⁽³⁾. W swojej opinii EFSA rozpatrzył wszystkie szczegółowe pytania i wątpliwości zgłaszane przez państwa członkowskie w ramach konsultacji z właściwymi organami krajowymi, przewidzianych w art. 6 ust. 4 i art. 18 ust. 4 wymienionego rozporządzenia.

- (4) W swojej opinii EFSA uznał również złożony przez wnioskodawcę plan monitorowania skutków dla środowiska, obejmujący plan ogólnego nadzoru, za zgodny z zamierzonym wykorzystaniem produktów.
- (5) W związku z powyższym należy wydać zezwolenie na wspomniane produkty.
- (6) Każdemu organizmowi zmodyfikowanemu genetycznie należy przypisać niepowtarzalny identyfikator zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającym system ustanawiania oraz przypisywania niepowtarzalnych identyfikatorów organizmom zmodyfikowanym genetycznie⁽⁴⁾.
- (7) Według opinii EFSA nie są konieczne żadne szczególne wymagania dotyczące etykietowania żywności, składników żywności i pasz zawierających kukurydzę 1507x59122, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych, z wyjątkiem wymogów ustanowionych w art. 13 ust. 1 i w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003. Aby zapewnić jednak wykorzystanie produktów w granicach zezwolenia przewidzianego w niniejszej decyzji, etykiety paszy zawierającej organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składającej się z nich oraz etykiety produktów innych niż żywność i pasza, zawierających organizmy genetycznie zmodyfikowane lub składających się z nich, w odniesieniu do których złożono wniosek o zezwolenie, powinny zostać uzupełnione o wyraźne wskazanie, że danych produktów nie wolno stosować do celów uprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2005-123>

⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, s. 5.

- (8) Posiadacz zezwolenia powinien składać Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania skutków dla środowiska. Wyniki te należy przedstawić zgodnie z decyzją Komisji 2009/770/WE z dnia 13 października 2009 r. ustanawiającą standardowe formaty sprawozdań na potrzeby przedstawiania wyników monitorowania zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie jako produktów lub w ich składzie w celu wprowadzania do obrotu, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (9) Opinia wydana przez EFSA nie uzasadnia nałożenia specjalnych warunków lub ograniczeń na wprowadzanie do obrotu lub specjalnych warunków lub ograniczeń dotyczących wykorzystania produktu i obchodzenia się z nim, w tym wymagań monitorowania po wprowadzeniu do obrotu z przeznaczeniem na żywność i pasze, czy też specjalnych warunków dotyczących ochrony poszczególnych ekosystemów/środowiska naturalnego lub poszczególnych obszarów geograficznych, przewidzianych w art. 6 ust. 5 lit. e) oraz art. 18 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.
- (10) Wszelkie stosowne informacje dotyczące zezwolenia na te produkty powinny zostać wprowadzone do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003.
- (11) W art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE ⁽²⁾ określono wymogi dotyczące etykietowania produktów zawierających genetycznie zmodyfikowane organizmy lub składających się z nich.
- (12) Niniejszą decyzję należy przekazać stronom Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 15 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1946/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych ⁽³⁾.
- (13) Przeprowadzono konsultacje z wnioskodawcą w sprawie środków przewidzianych w niniejszej decyzji.
- (14) Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego.

- (15) Podczas posiedzenia w dniu 29 czerwca 2010 r. Rada nie była w stanie podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzji akceptującej ani odrzucającej proponowany wniosek. Rada zaznaczyła, że jej prace nad tą sprawą zostały zakończone. W związku z tym na Komisji spoczywa zadanie przyjęcia tych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Organizm zmodyfikowany genetycznie i niepowtarzalny identyfikator

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza (*Zea mays* L.) 1507x59122, określona w lit. b) załącznika do niniejszej decyzji, otrzymuje niepowtarzalny identyfikator DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 65/2004.

Artykuł 2

Zezwolenie

Niniejszym zezwala się na wprowadzanie do obrotu, dla celów art. 4 ust. 2 i art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji, następujących produktów:

- żywności i składników żywności zawierających kukurydzę DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- pasz zawierających kukurydzę DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7, składających się z niej lub z niej wyprodukowanych;
- produktów innych niż żywność i pasze, zawierających kukurydzę DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7 lub składających się z niej, dla takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Artykuł 3

Etykietowanie

- Zgodnie z wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”.
- Na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i lit. c), zawierających kukurydzę DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie skutków dla środowiska

- Posiadacz zezwolenia zapewnia wprowadzenie i realizację planu monitorowania skutków dla środowiska naturalnego, określonego w lit. h) załącznika.
- Posiadacz zezwolenia składa Komisji coroczne sprawozdania z realizacji i wyników działań przewidzianych w planie monitorowania zgodnie z decyzją 2009/770/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 21.10.2009, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 287 z 5.11.2003, s. 1.

Artykuł 5

Rejestr wspólnotowy

Informacje zawarte w załączniku do niniejszej decyzji wprowadza się do wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy zgodnie z art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Posiadacze zezwoleń

1. Posiadaczami zezwoleń są:

- a) Dow AgroSciences Europe, Zjednoczone Królestwo, w imieniu Mycogen Seeds, Stany Zjednoczone; oraz
- b) Pioneer Overseas Corporation, Belgia, w imieniu Pioneer Hi-Bred International, Stany Zjednoczone.

2. Obaj posiadacze zezwolenia są zobowiązani do wypełniania obowiązków posiadaczy zezwoleń określonych w niniejszej decyzji i w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 7

Okres ważności

Niniejszą decyzję stosuje się przez okres 10 lat od daty powiadomienia o niej.

Artykuł 8

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do:

- a) Dow AgroSciences Europe, European Development Centre, 3 Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4RN, Zjednoczone Królestwo; oraz
- b) Pioneer Overseas Corporation, Avenue des art. 44, B-1040 Bruxelles, Belgia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 lipca 2010 r.

W imieniu Komisji

John DALLI

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

a) **Wnioskodawcy i posiadacze zezwoleń:**

Nazwa: Dow AgroSciences Europe

Adres: European Development Centre, 3 Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4RN, Zjednoczone Królestwo

W imieniu Mycogen Seeds c/o Dow AgroSciences LLC, 9330 Zionsville Road, Indianapolis, IN 46268-1054, Stany Zjednoczone

oraz

Nazwa: Pioneer Overseas Corporation

Adres: Avenue des art. 44, B-1040 Bruxelles, Belgia

W imieniu Pioneer Hi-Bred International, Inc., 7100 NW 62nd Avenue, P. O. Box 1014, Johnston, IA 50131-1014, Stany Zjednoczone Ameryki

b) **Opis i specyfikacja produktów:**

1. żywność i składniki żywności zawierające kukurydzę DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
2. pasze zawierające kukurydzę DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7, składające się z niej lub z niej wyprodukowane;
3. produkty inne niż żywność i pasza, zawierające kukurydzę DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7 lub składające się z niej, do takich samych zastosowań jak każda inna kukurydza, z wyjątkiem uprawy.

Zmodyfikowana genetycznie kukurydza DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7, zgodnie z opisem we wniosku, jest otrzymywana w drodze krzyżowania kukurydzy zawierającej modyfikację DAS-Ø15Ø7 i DAS-59122-7 i wykazuje ekspresję białka Cry1F nadającego odporność na niektóre szkodniki z rzędu Lepidoptera (motyle), białek Cry34Ab1 i Cry35Ab1 nadających odporność na niektóre szkodniki z rzędu Coleoptera (chrząszcze) oraz białka PAT stosowanego jako marker selekcyjny i nadającego tolerancję na herbicyd glufosynat amonowy.

c) **Etykietowanie:**

1. zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi etykietowania, określonymi w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz w art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, „nazwą organizmu” jest „kukurydza”;
2. na etykietach i w dokumentach dołączonych do produktów, o których mowa w art. 2 lit. b) i c) niniejszej decyzji, zawierających kukurydzę DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7 lub składających się z niej, zamieszcza się zwrot „nieprzeznaczone do uprawy”.

d) **Metoda wykrywania:**

- specyficzne dla danej modyfikacji techniki ilościowego oznaczania metodą PCR w czasie rzeczywistym, stosowane w odniesieniu do zmodyfikowanej genetycznie kukurydzy DAS-Ø15Ø7 i DAS-59122-7, zwalidowane na kukurydzy DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7,
- zwalidowana przez wspólnotowe laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, opublikowana pod następującym adresem: <http://gmo-crl.jrc.ec.europa.eu/statusofdoss.htm>
- materiały referencyjne: ERM@-BF418 (dla DAS-Ø15Ø7) i ERM@-BF424 (dla DAS-59122-7), dostępne za pośrednictwem strony internetowej Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów (IRMM) Wspólnego Centrum Badawczego (JRC) Komisji Europejskiej pod adresem: <https://irmm.jrc.ec.europa.eu/rmcatalogue>

e) **Niepowtarzalny identyfikator:**

DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7.

f) **Informacje wymagane zgodnie z załącznikiem II do Protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej:**

System Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym, ID: zob. [do uzupełnienia po powiadomieniu o decyzji].

g) **Warunki lub ograniczenia dotyczące wprowadzania produktów do obrotu, ich stosowania lub obchodzenia się z nimi:**

Brak.

h) **Plan monitorowania:**

Plan monitorowania skutków dla środowiska, zgodny z załącznikiem VII do dyrektywy 2001/18/WE.

[Odsyłacz: *plan opublikowany w Internecie*]

i) **Wymogi dotyczące monitorowania stosowania żywności przeznaczonej do spożycia przez ludzi po jej wprowadzeniu do obrotu:**

Brak.

Uwaga : z czasem odsyłacze do odpowiednich dokumentów mogą wymagać aktualizacji. Zmiany te udostępnia się publicznie w postaci aktualizacji wspólnotowego rejestru genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Rady 2010/412/UE z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu z Unii Europejskiej do Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów finansowych do celów Programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 195 z dnia 27 lipca 2010 r.)

Strona 3, przypis 1:

zamiast: „Zob. 5 s. niniejszego Dziennika Urzędowego”,

powinno być: „Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego”.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL